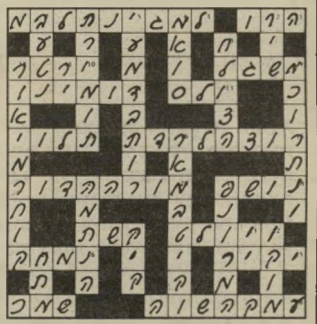

מאונן:

1. עם כל דבר, וגם קופת-גמל (3)
3. הוימון לו כל נפש יהודי הומייה (2, 3, 4)
9. עברה, אבל עם קומיסיון (4)
10. לדתיים — חיובית; לאניני-

פתרון תשבוצפן

2505

- טעם — שלילית (4)
 13. בצאן ובמזלות (3)
 14. רבות בפסיכולוגיה (6)
 15. גם ביום, ואז, מה הוא? (5, 3)
 17. ניקו לו, לס"ט הזה, את שמו הפרטי (4)
 18. שר וחורו עם סוג מסויים מאוד של קאתולים (4)
 20. כשהם יצאו לקרב, זה יהיה הקרב האחרון (3, 5)
 22. מחלה שכזאת, רק להוסיף דלת והיא נעל-התעמלות (5)
 24. טוב בצרפת, כירה בגרמניה (3)
 25. גם מלאך, גם מאכל (4)
 26. בשרון יש לו בית, ועם אלכ-סנדר יש לו מלוכה (4)
 28. מה ההוא אמר, אחרי שהס-כירו לו (4, 3)
 29. מוביל, אחד אחרי השני (3)
- מאונן:**
2. מכשיר-איתור, מתחיל ומס-
 3. תיים וזה (3)
 4. לבניין וללילה (4)
 5. בית בארץ השפלה (4, 4)
 6. בית ביהודה וגם בגליל (3, 3)
 7. בית יעקב, אבל לא של אגודת-ישראל (4)
 8. ומה נעים (5)
 9. עמוס קינן היה שם וגם גדעון (4, 3)
 11. חצי כפית, חצי פכית (2)
 12. הנאתי הרבה, כמעט נמוסותי (9)
 16. הוא סלבי, אבל לא בהכרח (8)
 19. בנגב ובגשם (6)
 21. כופרים מסוגים שונים (5)
 22. לחי ולמת (4)
 23. ט"ו של התפעלות (2)
 24. מהר מאוד, אבל לא אצל חברת הצבי (3)
 27. בא לערער, אבל עצוב (3)

ויינר מעריץ
(המשך מעמוד 27)

לו דרישת-שלום ממני. ככה שומרים על קשרים עם החשובים. זה חלק מהי סיופוק של העבודה."

משרת בנגדים יפים

א חריבך, ברגע של כנות, מורה ויינר כי החשובים, הגדולים, הי יושמיים (כך הוא מכנה את האנשים המפורסמים) לעולם אינם רואים בו ידיד אמיתי.

"אף אחד מהם לא שואל אותי מה שלומי מתוך התעניינות אמיתית בשלומי. הם לא מכירים אותי לעומק. לא מכירים את הצרות שלי. אף-פעם, למשל, לא סיפרתי לאדם רישמי שאני ניצול-שוואה.

"35 שני אני מכיר את טדי קולק. לפני כמה שבועות פגש אותי באזכרה לטבחוי ברג'ובלון. מה, גם אתה היית שם? הוא שאל אותי בתדהמה, וזו היתה הפעם הראשונה שאיש רישמי התעניין בי באמת.

בשבילם אני רק מר ויינר מקינג-דייוויד, זה שמקבל אותם יפה. מחייך אליהם כל היום ומשרת אותם. כי מה אני בסך הכל? משרת שלבוש בבגדים יפים.

לא יום, ולא לילה

א ני כליבך מקפיד על לבושי, עד שאנשים לא מזהים אותי כשאני לבוש בגינס. בשבוע שעבר הייתי בכריכת-השחיה של מושב שר רש. מכרים שלי עברו לידי ולא בירכו אותי לשלום. כשפניתי אליהם, התברר לי שהם לא זיהו אותי. לא תיארו לעצ-מם שוויינר, שתמיד מכופתר ומעונב, יכול ללבוש לפעמים סתם ג'ינס.

"לא רק את בגדיי אני בוחר בקפידה למען האורחים. את כל החיים שלי אני מקריש לאורחי המלון. אין לי חיים פרטיים. לא יום ולא לילה. כשקיסני ג'ד התגורר בקינג-דייוויד, הרשיתי לנחה, היא התקשרה אליי בהילות רוצה. ואכן, יום אחד, כשהגעתי הביתה ואמרה לי שהחליטה להכין עוגת יום-הולדת לכעלה. נו, מה יכולתי לעשות? חזרתי למלון ואירגנתי לה עוגה."

בייגלה לאליזבת

ב אמתחתו של ויינר סיפורים נוספים על אנשים חשובים. אליזבת טיילור וריצ'רד ברטון; מייך שהגיעו למלון, אליזבת ביקשה בייגלה עם גבינה ורג מלוח, שזה מאכל יהודי אמריקאי. אחר כך התחילה לשתות. היא שתתה במשך כל היום ויסקי, וודקה ושםפניה. ברטון היה אז בהפסקת שתיה."

שימעון פרס: "אין לו דרישות מיו" חרות. אני בטוח שבבית הוא אוכל חביתה ונקניק".
משה דיין: "אהב לאכול שקדים. לפני כל ארוחה, ביחד עם השתיה, תמיד הייתי מניח לפניו קערת שק-דים. ואיך שהוא נראה נורא לפני שמת; הסתכלתי עליו ולא האמנתי למראה עיניי."
מנחם בגין: "בפעם האחרונה שראי-תי אותו, כמה ימים לפני שהסתגר, הוא היה שמן. כנראה בגלל הכרוכים ש-בלע".

אנוורר אליסאדאט: "מכל האישים המפורסמים שאני מכיר, סאדאט היה המסודר ביותר. הסוויטה שלו, בכל בוקר, הייתה מסודרת ונקיה. כל דבר היה מונח במקום".
פול ניומן: "כשהסריטו את אכסור דוס, פול ניומן בא עם הבן שלו. יום אחד הבן רצה סרדינים ופופיקורן. יצאנו שלושתנו לסינוב בעיר לחפש פופיקורן. ניומן התנהג בצורה עממית. לא עשה מעצמו כוכב. בסוף מצאנו פופיקורן בקיוסק ברחוב יפו."

הווי

גם שריים וגם כנפיים

ב אילת הופיעו, לאחרונה, בו אחר זו, שבע קבוצות של אנשי-עסקים יפאנים, כשבפיהם הצעה זהה: למכור לאילתים מישקפות, שהן, כהסברי היפאנים, יכולות להיות באילת דר-שימושיות — גם לצפיה בציפורי-הנוד, החולפות על-פני אילת בדרך-דרומה כסתיו, וצפונה כאביב, וגם לצפיה בנערות הסקנדינביות חשופות-החזה, הגורשות את חופי אילת.

חמים וטעים

ב ווינגטון הודיעה רשות סחר-החוק, כי בין פריטי היבוא הראשונים מישראל, יהיו פטורים ממכס אמריקאי, עם חתימת הסכם הסחר החופשי בין ישראל לארצות-הברית, ייכללו ערק, פרוות ותחתונים סחרי קישוטים מיוחדים.

מקור הסטייקים

ב ירושלים גילה מישר-החקל-אות, כי אורחי-ישראל צרכו בשנה האחרונה 75 אלף טון בשר עוף, 35 אלף טון בשר בקר קפוא ומיוכא, 20 אלף טון בשר הודו ו-15 אלף טון בשר חזיר.

מצדה שנית לא תפיל

ב ירושלים נתכנסו ארכיאולוגים אחרים, לציון יום-השנה ה-20 לסיום חפירות מצדה, העלו זיכרונות על החופרים המתנדבים, יוצאי עשרות ארצות, שהשתתפו בחפירות ההן ואשר ביניהם היו, בין השאר, כמה רוגמניות, רוקחים, רופאי-שיניים, מילדות, מר-כיכיכירות אחד ומאלף פילים אחד.

יבש יבש

ב תליאביב ערך מכוני-היין יום-עיון, בו גילה, כי שעה שהצרפתי הממוצע צורך, מדי שנה, כ-86 ליטר יין (ומחזיק בכך בשיא השתיה בעולם), האיטלקי — 82 ליטר; השווייצרי — 48 ליטר והגרמני — 37 ליטר, מסת-פק הישראלי הממוצע בפחות מארבעה ליטר יין לנפש לשנה.

חיפה זה לא תליאביב

ב ירושלים הודיע מישר-ההפנים, חודש לפני תום עונת-הרחצה, כי למרות 300 המצילים המוצבים ב-93 תחנות לאורך 20 הקילומטרים של חופי-הרחצה המורשים, כבר טבעו, בחי-משת החודשים הראשונים של עונת-הרחצה, 37 איש, מהם 18 בחוף תל-אביב; שיבעה בחופי הכינרת; שישה בחוף נתניה; שלושה בחוף נהריה; שניים בחוף הרצליה ואחד בחוף חיפה.

מה שנכון נכון

ב תליאביב פירסם חינמון בין מר-דעות-הלוח שלו מודעת-תיזוכרת קצרה מצעירה לצעיר, שבה נאמר: "מי שנושך את היר שמאכילה אותו, נשאר בסוף, רעב!"

מודעות בטלפון
לכל העתונים
בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

ישראלט DINERS CLUB INTERNATIONAL ISRAEL LTD.
ויזה

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום אידיאל
אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8